

HOE KIJKEN WE IN NEDERLAND NAAR MENSEN MET EEN VERSTANDELIJKE BEPERKING?

LABEL

Het woord verstandelijke beperking roept bij Nederlanders zowel positieve als negatieve beelden op. Aan de ene kant vriendelijk en gezellig; aan de andere kant afhankelijk, niet intelligent, en als mensen die niet veel kunnen.

Actieve vijandigheid

Deze beelden komen niet tot uiting in mensen actief willen benadelen of kwaad doen, zoals je dat ziet bij stigmatisering van andere minderheidsgroepen.

PASSIEVE SCHADE

Deze combinatie van beelden zou kunnen leiden tot bijvoorbeeld het negeren van behoeften, het minder serieus nemen van mensen, het minder waarde hechten aan mensen, mensen overslaan, of beslissingen nemen voor mensen zonder hen te betrekken.

GEHANDICAPTENZORG

Een voorbeeld: zorgverleners vinden het belangrijk dat mensen met een verstandelijke beperking zelf (mee) beslissen over hun medicatie of woonlocatie; in de praktijk werden mensen door zorgverleners vaak niet betrokken bij deze beslissingen.

REGULIERE GEZONDHEIDZORG

Een voorbeeld: in de gezondheidszorg wil men niet altijd aanpassingen doen om mensen met een verstandelijke beperking goed te kunnen helpen. Bijvoorbeeld meer tijd voor een dokters-afspraak; of aanpassingen in communicatie.

WAT TE DOEN TEGEN STIGMA?

Protest: maak passieve schade, onrecht en stigma, bespreekbaar, zichtbaar en herkenbaar.

Laat **ervaringsdeskundigen** aan het woord. Zij kunnen

- 1) Ons bewust maken van stigma;
- 2) Door een eerlijk levensverhaal andere mensen met een verstandelijke beperking sterker maken.

Bovenstaande informatie is gebaseerd op promotie onderzoek van de academische werkplaats *Leven met een verstandelijke beperking* van Tranzo (Tilburg University) in samenwerking met Dichterbij. Promovenda: Hannah Pelleboer-Gunnink. Promotoren: Petri Embregts en Jaap van Weeghel. Onderzoek getiteld: *What's in a label: Public stigma toward people with intellectual disabilities.*